

Zamyslenia na týždeň po 20. nedeli po Svätej Trojici

Piatok 19. októbra 2018

Piesne: ES č. 442, 478

Text: Mt 27, 39 – 44

„39A tí, čo chodili tadiaľ, rúhali sa Mu, potriasali hlavami 40a hovorili: Hej, Ty, čo boríš chrám a za tri dni ho vystavíš, zachráň sa, ak si Syn Boží, a zostúp z kríža! 41Podobne sa Mu posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a staršími hovoriac: 42Iných zachraňoval, a seba nemôže zachrániť! Je izraelským kráľom, nech teda zostúpi teraz z kríža, a uveríme v Neho! 43Dúfal v Boha, nech Ho teraz vyslobodí, ak chce; ved' hovoril: Syn Boží som! 44A podobne Ho potupovali aj lotri, ktorí boli s Ním ukrižovaní.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Výzva po dokazovaní niečoho inému sa v našich medziľudských vzťahoch vynára čoraz častejšie. Často sa za ňou ukrýva nedôvera, vzájomné upodozrievanie sa. Možno je výsledkom sklamaní alebo zlej skúsenosti, zrady či obyčajnej manipulácie a psychického vydierania. Nevieme si dôverovať v manželstve, rodine, cirkevných zboroch, cirkvi ani zamestnaní. Predpokladám, že väčšina ľudí však túži po dôvere a že zháňanie dôkazov alebo samotné dokazovanie často človeka vyčerpáva a uberá mu na životnej sile, berie chuť do života v pokoji, radosť a ku kráčeniu vpred a plneniu Božej vôle v živote. Pán Ježiš počas svojho pozemského života veľakrát čelil výzve k dokázaniu svojho pôvodu. Bol neustále konfrontovaný s predstavami zbožných, s ich výkladom slova Božieho aj s ich povrchnou vierou. Cítili sa vždy o krok vpred od Ježiša s požiadavkou, aby im dokázal svoje božstvo. I sám satan na púšti oslovoval Pána Ježiša s výzvou k dôkazom hovoriac: „Ak si Syn Boží...“ Tak dokáž ty, či ním si! Je to len na tebe, či v Teba uveria, alebo nie. Nie je podstatné to, na čo si prišiel a akou cestou chceš dokázať Božiu lásku k človeku. To nikoho nezaujíma. Dôležité je, čo očakávajú od teba iní. I na kríži prichádza opätovne výzva k dôkazom, podľa ľudského očakávania – zachráň sa, zostúp a uveríme! Čo však bolo dôkazom pravej Božej lásky a Božieho Synovstva? Urobiť zázrak a zostúpiť, alebo zostať, trpieť a zomrieť za hriešneho človeka? Ako kresťania taktiež mnohokrát čelíme výzve dokazovania našej pravej viery v Boha. Sme vyzvaní, aby sme sa, ak sme Božie deti, prispôbili, určité prevrátené veci tohto sveta prijali, pochopili a tolerovali. Koľkokrát sme však boli svedkami toho, že to nie je cestou k svedectvu o Kristovi. Mám na pamäti nejedného mladého horlivého kresťana, ktorý si pri vstupe do vzťahu a neskôr do manželstva s neveriacim zaumienil, že svojho partnera

privedie ku Kristovi. Stačí, ak sa trošku prispôsobí, poľaví v modlitbe, čítaní Božieho slova a nejednu nedeľu z lásky k partnerovi nenavštívi bohoslužby. Koľko neveriacich sme týmto získali do zboru a koľko veriacich stratili? Zostaňme v tomto prevrátenom svete verní Božiemu slovu, Jeho svätej vôli pre náš život, žime život svedectva pre tento svet. „A nepripodobňujme sa tomuto svetu, ale premeňme sa obnovením mysle, aby sme vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé. (R 12, 2) Amen.

Modlitba:

„Chcem Ťa milovať, moja sila, chcem, Ťa milovať, moja česť! Nech zdroj každého môjho diela a myšlienok len v Tebe je; chcem Ťa milovať oddane, Ježiši Kriste môj Pane.“ (ES č. 448, 1) Amen.

Mgr. Hana Peničková, námestná farárka v CZ ECAV Šahy